

Ideeën over Strategie en Allocatie

- bijeenkomst dinsdag 28 juni 2016 –

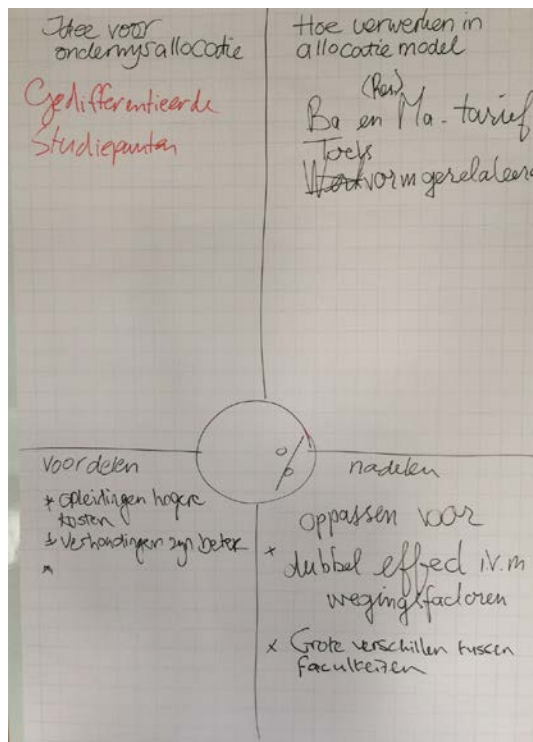
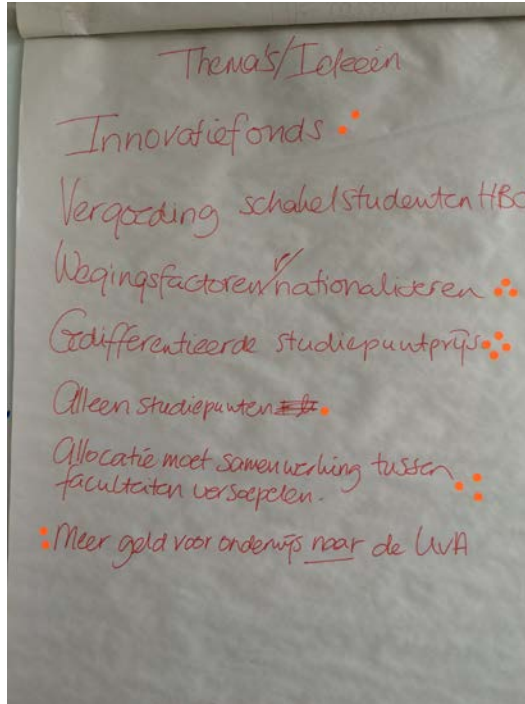
Aanwezig: circa 30 medewerkers en studenten van de UvA

Ideeën voor onderwijsallocatie:

De vraag was: Welke ideeën hebben jullie voor de verdeling van onderwijsgeld? Er werden in totaal 7 thema's genoemd. De aanwezigen konden vervolgens stemmen welke thema's ze verder uit wilden werken. Uiteindelijk zijn drie thema's in kleine groepjes uitgewerkt:

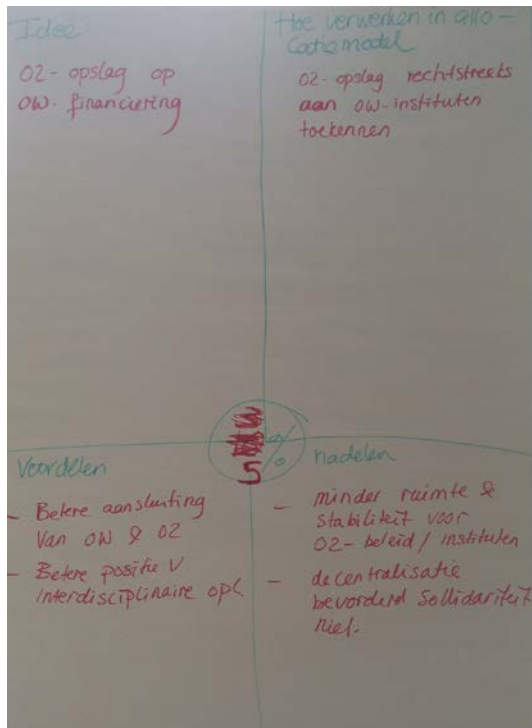
- Gedifferentieerde studiepuntprijs
- Allocatie moet de samenwerking tussen faculteiten versoepelen.
- Wegingsfactoren rationaliseren

Hieronder de uitwerking per thema.

Gedifferentieerde studiepuntprijs:

Niet elk studiepoint heeft dezelfde kosten: zo zijn er verschillen tussen onderwijsvormen (hoorcollege of werkcollege) en toetsvormen (multiple choice of essay vragen). De voordelen hiervan zijn dat opleidingen met hogere kosten meer betaald krijgen. Het stimuleert opleidingen om intensiever onderwijs te geven, maar het kan ook een pervers effect inhouden: dat er alleen nog maar werkgroepen zijn en dat iedereen essayvragen stelt. Een ander aandachtspunt is dat er door deze maatregelen geen extra geld naar de UvA gaat. Daarnaast is er een duidelijk verband met de wegingfactoren en moet je uitkijken voor een dubbel effect als die ook blijven gelden.

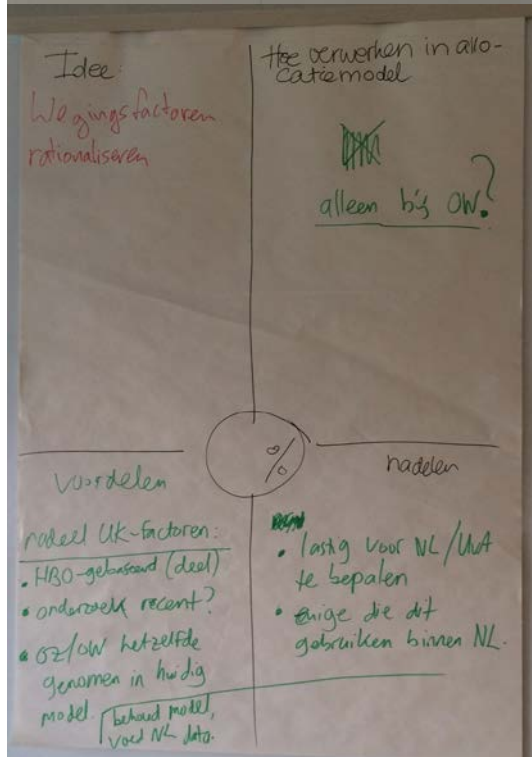

Betere samenwerking tussen faculteiten:

We hadden het idee om de diplomavergoeding in de onderzoeksallocatie aan onderwijs toe te wijzen. Op die manier heeft het onderwijs meer invloed op hoe dit onderzoeksgeld wordt ingezet.

Dit is een oplossing voor het probleem dat we schetsten: dat onderwijsinstituten docenten van andere faculteiten willen inhuren en dan gedwongen worden ook een onderzoek vergoeding te betalen, terwijl ze die vaak niet hebben. Je krijgt hierdoor een betere aansluiting van onderwijs en onderzoek en het verbetert de positie van interdisciplinair onderwijs en interdisciplinair onderzoek. Dit is een van de strategische doelen van de UvA.

Nadelen: Er is minder ruimte en stabiliteit voor onderzoeksbeleid. Dit wordt voor een klein deel (5%) afhankelijk van het onderwijs. Als je minder studenten trekt, daalt ook het onderzoeksbudget.

Wegingsfactoren (bekostigingsfactoren) rationaliseren:

Er zijn nu al wegingsfactoren in het allocatiemodel, maar daar zijn wel enkele kanttekeningen bij te plaatsen. De wegingsfactoren worden bij zowel onderwijs en onderzoek gebruikt, maar ze zijn vooral gebaseerd op de kosten van onderwijs in het Verenigd Koninkrijk. Dus het is de vraag hoe passend dat is. De voordelen van het herijken zijn tegelijk de nadelen van de huidige situatie. De bekostigingsfactoren zijn gebaseerd op Brits onderzoek, waarin ook het HBO is meegenomen. Het is dus niet helemaal vergelijkbaar. Daarnaast worden de cijfers onder de bekostigingsfactoren niet langer bijgewerkt, waardoor we het risico lopen dat het verouderde gegevens zijn. Wat we voorstellen is dat we het Britse model voeden met gegevens uit de Nederlandse situatie. Het is wel lastig dat de UvA als enige met gedifferentieerde bekostigingsfactoren werkt en dat we dus bij het verzamelen van gegevens vooral naar de UvA moeten kijken of landelijk gegevens moeten vergelijken. En we zouden ook als enige deze benchmark gaan gebruiken. Dat is een nadeel, maar we zijn een eigenwijze universiteit dus dat past wel. We moeten wel kijken naar wat een opleiding zou moeten kosten en niet wat hij kost.